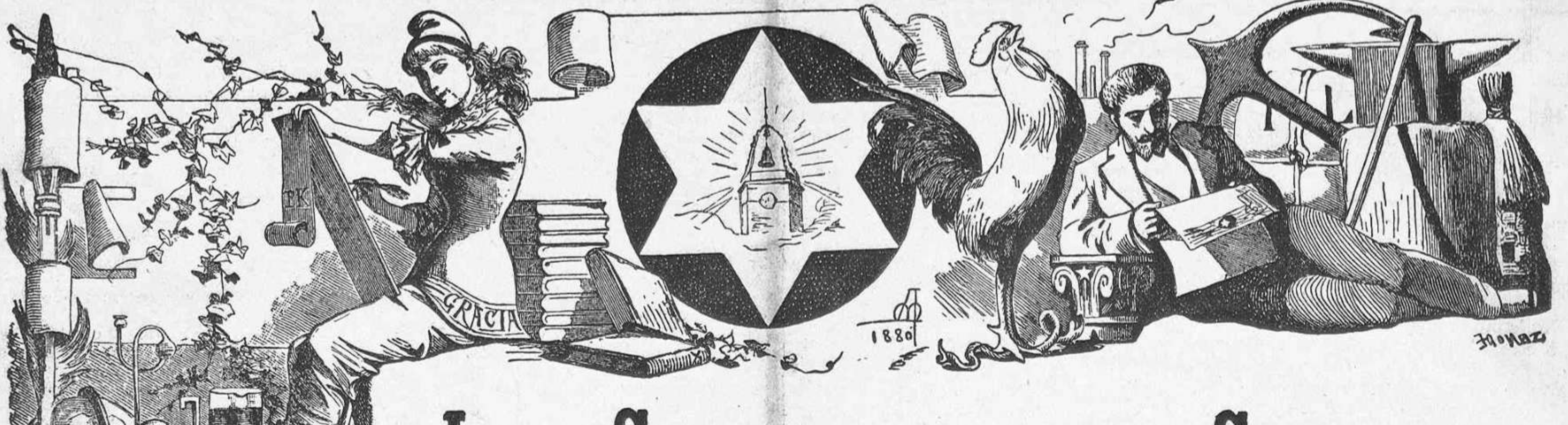

6/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50

Lo present número ha passat per la censura de la autoritat militar.

¡ALELUYA!

L rebre's la recepta de'n Mac-Kinley fixant l'import de lo que havia de costarli á la pobre Espanya l'estroncament de la sangria de la guerra, el govern va resoldre portar la cosa ab la major reserva. —Las condiciones son duras—

aixó es lo únich que va dir D. Práxedes. Y fentse un manyoch ab el tupé se'l va ficar á la boca, no perque estigués desesperat, sino al objecte de tapar herméticament el forat de las paraulas.

Ell y 'ls seus ministres van examinar aquella nota partida per partida, exigencia per exigencia. No mes qu'ells, perque ells son tota la patria, que no en va s'ha dit que 'ls pobles tenen los governs que s mereixen. ¡Pobrets!... Després de tot may els divuyt milions d' espanyols que per lo vist, aquí á Espanya no som res, els podrém agrahir el cuidado que 's prenen de devorar á solas els majors disgustos nacionals.

Es á dir, d'entre 'ls divuyt milions d' espanyols que de moment varem quedarnos en dejú, en Sagasta y 'ls seus companys de ministeri varen fer una excepció.

Per enterarlo del assumpto y obtenir lo seu assentiment á las exigencias yankees, va ser cridat D. Francisco Silvela, capitost *in partibus* del partit conservador, qu' encare que mitj desballestat desde la mort de 'n Cánovas, es l' únich cridat á succehir als fusionistas, tant bon punt á n' aquests se 'ls acabi la corda.

Aixís es com l' olla; per lo que puga venir, procura assegurar-se 'l concurs de la tapadora.

Aquest rasgo de companyerisme polítich—algú dirá que de camaraderisme ó de *compadrazgo* parlant en la llengua oficial—no podrá menos de alentat l' esperit de aquest poble espanyol de un natural tan descontentadís.

Mentirá qui diga y sostinga que aquí á Espanya no hi ha res sòlit, que aquí á Espanya tot se descompón y amenssa derrumbarse.

Ara mateix en la guerra que acabém de sostenir hem perdut homes y barcos, molta sanch y quantitats immensas, totas las ilusions y totas las esperansas. Pero encare 'ns queda alguna cosa que val molt.

Per fer la pau se 'ns exigeix la entrega de Cuba y de Puerto-Rico, de no se quina part de las Marianas, de las Carolinas y de las Filipinas, com un anticipo de futuras exigencias basadas en novas complicacions que donarán per resultat la liquidació completa del nostre imperi colonial. Pero encare 'ns queda una cosa que val mes que tot aixó.

A plena boca podém repetir, si bé una mica modificada la frase famosa del rey de Fransa, al rendir á Pavía la seva espasa:

—Tot s' ha perdut menos...
—L' honor?
—No: tot s' ha perdut menos una cosa que ben mirada val mes que 'l mateix honor. Tot s' ha perdut menos... el torn dels partits.

¡Lo torn dels partits... Lo pacífich funcionament dels òrganos de govern qu' es el que ha fet fins ara, está fent en aquests instants y continuarà fent en lo successiu, mentres Déu no nos descompari, la felicitat de la nació!...

¡Qué 's pensan qu' es poch bonich aquest torn!... Fet ab fusta de garrofer, jo me l' imagino construít en una forma idéntica á la que tenen els torns dels convents y casas de upa; aquells torns que giran alrededor de un pern, ab un grinyol suau, cada vegada que passen las platas de las viandas desde la cunya al menjador.

Aquest torn admirable, durant la guerra no ha naufragat ab las esquadras perdudas, ni s' ha encallat ab la sanch pródigament derramada, ni ha capitulat ab las plassas fortas exhaustas de municions y de queviures... Se fa la pau, y segueix funcionant com en los millors dias, ben provehit de viandas, pera delicia dels pochos espanyols que menjar y satisfacció dels infinits espanyols qu' ensuman.

Sagastins y conservadors van ferlo y ells mateixos l' utilisan, sense abandonarle un sol instant. ¡Qué seria de nosaltres ¡infelissos! s' un dia per cansanci ó per massa tips, diguessen:—Señores: ahí queda eso?... Que no ho vejan els nostres ulls!

Perque no 's pot negar quasi bé 's quedan ab tots los bons bossins del pressupst nacional, en cambi carregan també ab tots els mal-de-cap inherents al cuidado de fer felissa á la pobre Espanya. Y no pot negarse que per conseguirho en tot lo que poden y mes de lo que poden.

Altres que no s'iguessin els procurarian cubrirse ab l' indocta voluntat del poble expressada en los comicis. Pero ¡quin de ordre llavorasquin maremagnum, quin galimatias! Espanya sembla una olla de grills. Per aixó, á fi d' evitarho, ells sean els diputats á la mitja del seu gust, y ells els envia á caseta, suspenent las sessions de Corts, quan enhonan massa. Queda la premsa, y per evitar que ngui xivarri la subjectan á la previa censura en virtut de la suspensió de las garantías constitucionals, quehs crea un benestar que no podrán menos d' envejarls los beneventurats que disfrutan al Cel l' eterna beatut.

En aquesta situació es qu' posan de relleu lo seu gran talent polítich y diplomátich. No hi ha necessitat de qu' l poble parli, perque ells endavinan tot lo que vol y t' ió que desitja.

Lo poble va volguer la gura y van fer la guerra. Veritat es que no teniaelements per sostenirla; pero 'l poble no 'ls va preguntar pas si 'n tenian ó si deixavan de tenirne. Y vanjar á la guerra, perque 'l poble—ells ho saben molt bé—volia batres.

Ara 'l poble vol la pau—mbé ho saben molt bé,

sense necessitat de preguntarli—y fan la pau á tota costa.

Gran sort ha sigut per ells que á n' en Mac-Kinley ademés de Cuba, Puerto-Rico y tot aquell via-cruis d' estacions que han de servirli per arribar per sos passos contats al últim misteri de gloria, no se li haja ocorregut demanar la lluna. En aquest cas no haurían tingut mes remey que anarla á pescar ab un cove, enfilantse pels espays siderals, á riscos de perdre's, no quedant d' ells per nosaltres ni la sombra.

¡Quina desgracia hauria sigut aquesta per Espanya! Y en cambi ara ¡quina ditxa!... Perdém las colonias... pero queda intacte 'l torn dels partits.

¡Aleluya!
Qu' en catalá vol dir Redol!

P. K.

n liberal tarrasench, á propòsit de lo que manifestavam la setmana passada en la secció de *cartas de fora* respecte á haverse deixat transcorre, sense realizar cap acte la per aquella ciutat gloriosa festa del 22 de juliol, ens fa present lo següent:

«Que la corporació municipal en rahó de las circunstancias prescindí de tot acte de carácter públich, pero no per aixó s' olvidá dels dos mártirs de la defensa de Tarrassa Jover y Alagorda, enviant á cada un d' ells una corona, qu' es lo mateix que s' ha fet altres anys en que també per idéntichs motius tingueren que suspenses los festeigs. Per la seva part, l' arcalde, afiliat al partit liberal no podia separarse del acort pres pels seus companys de corporació.»

Els que havían fet corre que 'n Sagasta una vegada feta la pau estava resolt á retirar-se á la vida privada, se 'n han endut xasco:

Ell mateix acaba de declarar que continuarà fent la felicitat dels espanyols.

¡Qué Déu li pagui l' intenció y li concedeixi molts anys de vida perque puga pregar per l' ánima de la difunta Espanya.

La setmana que vé, publicarem lo número extraordinari de LA CAMPANA corresponent al mes d' Agost. Qui diu Agost, diu calor, y en conseqüencia, si la censura y 'ls aconeteixements ens ho permeten, ens proposém que 'l número pròxim estigui á l' altura del *termómetro*, ab els graus de calórich corresponents y

Lo pròxim dissapte, dia 13 de Agst * NÚMERO EXTRAORDINARI

LA CAMPANA DE GRACIA

8 páginas ♦ La situació—¿A hont aném?—La pau—Questions palpints—Ilustració de populars artistas—Text escullit ♦ 10 céntims

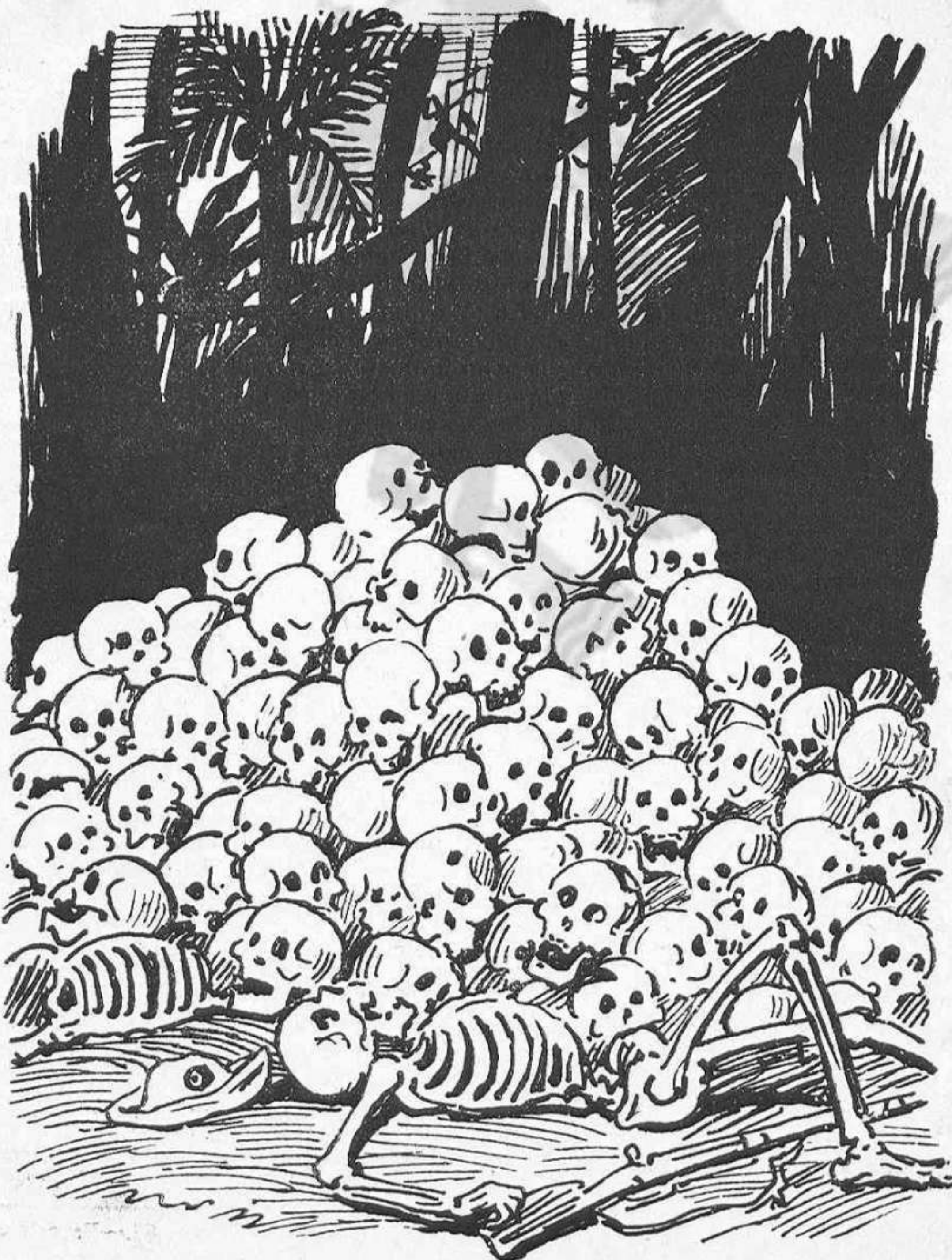
HISTORIA DE L' ISLA DE CUBA
EN QUATRE CAPITULS

Per anarnosla á buscar,
ja hi va haver qui 's va empenyar.

De maluras endiabladas
¡n' ha suferit!... ¡A carretadas!

Aquest ram pot dirse qu' es
el que hi ha prosperat més.

Cansó final: ¡Tururut,
quí gemega ja ha rebut!